

Planera för fred och rusta för krig

Sitter och väntar på att min ensamkommande afghanska pojke ska komma hem. Vi ska dricka te och prata om hans skolgång. Han vill gå ett teoretiskt program på folkhögskola och läsa in full gymnasiebehörighet så att han sedan ska kunna gå vidare till tekniska högskolan och bli ingenjör. Hans "reservfamilj" har lyckats ordna plats trots att terminen börjat och vi alla är så glada.

Men jag måste nog ändå råda honom att gå språkintröduktion med låg teoretisk nivå och med inriktning på fordon. Jag sitter som på nålar och undrar hur jag ska lägga upp det utan att släcka hans törst efter kunskaper och efter en utstakad framtid.

Du ska planera för fred men rusta dig för krig, heter det ju. Och krig är det i min värld, om ej öppet och fysiskt. Krig mot regering och myndigheter. En regering/riksdag som gör att han som kom så tidigt som den 4 augusti 2015 inte omfattas av gymnasielagen. Då hade migrationsverket inte 15 månaders kö så han fick sitt första avslag efter 13 månader och då omfattas han inte. Krig mot migrationsverk och domstol som skrev upp hans ålder så att han från att gått ut årskurs 9 nu formellt är en vuxen utan rätt att gå gymnasiet. Men inte heller komvux kan han gå för det får inte en asylsökande. Men folkhögskolor finns ju "gud ske lov"!

Rusta för krig betyder i hans fall om/när han avvisas att han måste kunna något yrke så pass bra att han i det land han kommer att befinna sig i, kan försörja sig. Vilka jobb får papperslösa?

Tunga städ- och restaurangjobb, jobba på farliga byggarbetsplatser utan kunskaper? Så då är det bästa jag kan komma på att han lär sig så mycket som möjligt som

bilmekaniker, att vi pratar extra med lärarna om att han ska lära sig mer än de planerat. För mekat med bilar har han gjort sedan han var barn och kanske arbetsförhållandena ändå kan vara rätt ok.

Men kan en ung man som opererats för glaucom verkligen jobba som bilmekaniker? Nej, risk för blindhet är inte ett verkställighetshinder. Blindhet är inte en dödlig sjukdom och att de sociala omständigheterna gör den dödlig är inte något skäl för uppehållstillstånd.

Planera för fred – ja en folkhögskola med internat. En folkhögskola med socialt liv, demokratidiskussioner, kulturaktiviteter – och internat. Han har bott hos oss pensionärer 70 + i drygt 1,5 år och jag tror att hur mycket han än tycker om oss så kommer det i fredstid ändå representera dessa år av oro och frånvaro av möjligheten att planera sin framtid, en period han inte kommer att vilja minnas. Så en folkhögskola med internat vore nog det bästa!

Men det är inte fred, det är krig och jag måste än en gång tänka igenom det hela. Vad är viktigast om man ska klara sig på gatan i Paris – ja Frankrike utvisar inte till Afghanistan och inte heller följer de Dublinförordningen och utvisar till Sverige eftersom Sverige avvisar till Afghanistan. Men de ger ingen hjälp utan ungdomarna tvingas leva på gatan.

Och vad är då egentligen bäst – att förstå omvärlden och vad som händer och spelreglerna i politiken – kan det leda till sammanhang som också innebär försörjning – eller ska man krasst tänka på vad som ger mat för dagen direkt?

Är det sådant här som idag ska vara vår verklighet, som 72-åring och alla år framöver?

Dags att sätta på tevattnet!

Carin Flemström